

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๔๐/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๘๘/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { บริษัท พรพิบูลย์ 1111 จำกัด ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนตำบลลิบเอ็ดตอก ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๑๕๖/๒๕๖๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ จ้างผู้ฟ้องคดีทำงานโครงการปรับปรุงถนนสายแยกจากถนนสายสามกอดอกพนมดี (สามกอด ซอย ๒) เข้าหมู่บ้าน หมู่ ๒ สภาพเดิม ถนนลาดยาง กว้างเฉลี่ย ๓ เมตร ยาว ๕๓๔ เมตร ปรับปรุงใหม่ ปูแอสฟัลติกคอนกรีตทับหน้า กว้างเฉลี่ย ๓ เมตร ยาว ๕๓๔ เมตร ปูแอสฟัลติกคอนกรีต หนา ๕ เซนติเมตร คิดเป็นพื้นที่ปูแอสฟัลติกคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๑,๖๐๒ ตารางเมตร และปรับปรุงถนนลูกรังสภาพเดิม กว้างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๕๐ เมตร โดยลงหินคลุกบดอัด หนา ๐.๑๕ เมตร พร้อมป้ายโครงการ ๑ บ้าย ณ หมู่ที่ ๒ ตำบลลิบเอ็ดตอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะเวลาดำเนินการ จำนวน ๓๐ วัน เริ่มสัญญาในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ สิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ค่าก่อสร้างเป็นเงิน

/๕๑๖,๐๐๐ บาท...

๕๑๖,๐๐๐ บาท ซึ่งรวมภาษีมูลค่าเพิ่มและค่าใช้จ่ายอื่น จำนวน ๓๓,๗๕๗.๐๑ บาท ด้วยแล้ว และในขณะทำสัญญาผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือค้ำประกันเป็นเงิน ๒๕,๘๐๐ บาท มามอบให้ผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ ขอส่งมอบงานจ้าง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือส่งมอบงานดังกล่าว ในวันเดียวกัน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ แล้ว เห็นว่าไม่สามารถรับงานจ้างได้ เนื่องจากใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์เป็นการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการปูแอสฟัลต์ในเดือนเมษายน ๒๕๖๐ และไม่มีการลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจของผู้ฟ้องคดีในใบรับรองคุณภาพดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้าง เห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกินกำหนดระยะเวลาใช้งานแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือที่ ฉช ๗๙๑๐๑/๒๐๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า งานที่รับจ้างเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดตามสัญญาแล้ว แต่เนื่องจากใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์เกินระยะเวลาที่กำหนด ไม่สามารถรับรองได้ว่าแอสฟัลต์ที่นำมาปูนั้นมีคุณภาพตามหลักวิชาช่างหรือไม่ จึงให้ผู้ฟ้องคดีนำใบรับรองคุณภาพที่อยู่ในห้วงระยะเวลาการดำเนินงานมาแสดงพร้อมลงลายมือชื่อรับรองผลการตรวจสอบดังกล่าว หากไม่สามารถนำมาได้ ให้นำวัสดุตัวอย่างชั้นผิวจราจรที่ได้สุ่มเจาะไปตรวจหาค่าส่วนผสมจากหน่วยงานของทางราชการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเบิกจ่ายค่าจ้างต่อไป ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้าง และมีมติว่างานจ้างเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดตามสัญญาจ้างแล้ว จึงถือว่างานที่จ้างสมบูรณ์ครบถ้วนตามสัญญาตั้งแต่วันที่ส่งมอบงาน ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสัญญา ส่วนใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่กำหนดว่าให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ตามหนังสือสำนักวิเคราะห์และตรวจสอบ กรมทางหลวง ที่ คค ๐๖๑๔๐/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ หมายความว่า ผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ของ IRPC และ Raycol ที่ออกมาภายในวันที่ที่กำหนด ได้มีการรับรองมาตรฐานจากกรมทางหลวงแล้ว ไม่ได้หมายความว่ายางหมดอายุการใช้งาน และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เปิดถนนซึ่งเป็นงานจ้างให้ประชาชนใช้สัญจรแล้วถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ยอมรับงานจ้างโดยปริยายแล้ว จึงต้องจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวในวันเดียวกัน แต่เมื่อครบ

/กำหนดเวลา...

กำหนดเวลา ผู้ถูกฟ้องคดีกลับไม่ได้จ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ทวงถามค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ยและโต้แย้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า ได้ส่งใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่พิพาทให้ผู้ถูกฟ้องคดีผ่านผู้ควบคุมงานในขณะที่จะทำการปูแอสฟัลต์แล้ว โดยไม่มีผู้ใดทักท้วงหรือโต้แย้งในเรื่องระยะเวลาที่ระบุในใบรับรองคุณภาพดังกล่าว กลับปล่อยให้ผู้ฟ้องคดีทำการปูแอสฟัลต์จนแล้วเสร็จถึงส่งมอบงาน แสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถือเอาเงื่อนไขระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบรับรองคุณภาพเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าได้หารือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมทางหลวงและอยู่ระหว่างรอผลการตรวจสอบยืนยันว่าใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์กรณีพิพาทใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น เพื่อประกอบการพิจารณาเบิกจ่ายเงินแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เร่งรัดการเบิกจ่ายค่าจ้างอีกครั้งและโต้แย้งว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้เบิกจ่ายภายในห้าวันนับแต่วันที่ตรวจรับงานครบถ้วนถูกต้อง คือ อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กำหนด ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีตกเป็นผู้ผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าจ้าง เป็นเงิน ๕๑๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันฟ้องคดี เป็นเงิน ๒,๙๖๘.๗๖ บาท รวมเป็นเงิน ๕๑๘,๙๖๘.๗๖ บาท และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงจ้างผู้ฟ้องคดีทำงานปรับปรุงถนนตามผัง ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ เริ่มต้นสัญญาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รวมระยะเวลา ๓๐ วัน ค่าจ้างเป็นเงิน

/๕๑๖,๐๐๐ บาท...

๕๑๖,๐๐๐ บาท และในช่วงเวลาเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีทำงานโครงการปรับปรุงถนนลาดยางสายอื่นอีก จำนวน ๕ โครงการ ประกอบด้วย สัญญาเลขที่ ๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ สัญญาเลขที่ ๓/๒๕๖๐ และเลขที่ ๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ สัญญาเลขที่ ๕/๒๕๖๐ และเลขที่ ๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ รวมเป็น ๖ โครงการ ภายหลังทำสัญญา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ขอให้ผลการออกอัตราส่วนผสมแอสฟัลติกคอนกรีต (JOB MIX) ที่ผู้ฟ้องคดีเคยใช้ในการก่อสร้างห้องค์การบริหารส่วนตำบลเทพราชมาใช้กับทั้ง ๖ โครงการ รวมทั้งสัญญาที่พิพาทด้วย ผู้ควบคุมงานเห็นว่าไม่สามารถนำมาใช้ร่วมกับงานในโครงการต่างๆ ดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีได้ จึงได้แจ้งด้วยวาจาให้ผู้ฟ้องคดีนำไปรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ตรงกับโครงการและห้วงเวลาในการดำเนินงานตามสัญญาที่พิพาทมาแสดง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้แจ้งด้วยวาจาว่าจะนำมาให้ในภายหลัง จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ ขอส่งมอบงานพร้อมเบิกค่าจ้างรวมทั้งได้ส่งมอบใบกำกับการนำส่งผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ เรื่อง ขออนุญาต AC ๖๐/๗๐ จากบริษัท สุวดี จำกัด มาใช้ในโครงการตามสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งมีการระบุให้ใช้เป็นใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ ผลปรากฏว่า ในด้านปริมาณงาน ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามแบบรูปรายการละเอียดของสัญญาแล้ว แต่ในด้านคุณภาพยังไม่มีเอกสารหลักฐานที่ถูกต้อง คือ ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ระบุให้ใช้ได้ในช่วงเวลาดำเนินการตามสัญญา จึงไม่สามารถรับงานจ้างของผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่มีความรู้ทางด้านงานช่างที่เกี่ยวกับใบรับรองผลิตภัณฑ์และผลทดสอบวัสดุแอสฟัลต์ที่แสดงว่า ยางที่นำมาปูถนนนั้นได้มาตรฐานตามหลักวิชาช่างหรือไม่ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการปูยางแอสฟัลติกคอนกรีตในช่วงกลางเดือนเมษายน ๒๕๖๐ แต่ใบรับรองคุณภาพใช้ได้ในช่วงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น นอกจากนี้ ยังไม่มีการรับรองหรือลงลายมือชื่อรับรองจากผู้ฟ้องคดีหรือผู้มีอำนาจ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำไปรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่อยู่ในระยะเวลาการดำเนินงานมาแสดงพร้อมให้ผู้มีอำนาจของผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบรับรองคุณภาพนั้น หากไม่สามารถนำไปรับรองคุณภาพดังกล่าวมาให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ ให้ผู้ฟ้องคดีนำวัสดุชั้นผิวจราจรที่ได้สุ่มเจาะตัวอย่างไว้ไปทำการทดสอบหาค่าส่วนผสมจาก

/หน่วยงาน...

หน่วยงานของทางราชการซึ่งเป็นที่ยอมรับ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเบิกจ่ายค่าจ้างให้ต่อไป ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งว่า การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างมีความเห็นว่างานจ้างเป็นไปตามปริมาณงานถือว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนนับตั้งแต่วันส่งมอบงานแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ออกไปตรวจรับงานจ้างและจ่ายค่าจ้างตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ส่วนกรณีใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ ผู้ฟ้องคดีได้ว่าจ้างให้บริษัท สุวดี จำกัด เป็นผู้ทำการปูแอสฟัลต์ ซึ่งแอสฟัลต์ที่นำมาใช้ในการปูถนนได้รับการรับรองมาตรฐานจากกรมทางหลวงแล้ว ไม่ได้เป็นแอสฟัลต์ที่หมดอายุการใช้งาน ซึ่งบริษัท สุวดี จำกัด ได้มีหนังสือยืนยันถึงการรับรองคุณภาพแอสฟัลต์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เปิดถนนซึ่งเป็นงานจ้างให้ประชาชนได้ใช้สัญจรเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ยอมรับงานจ้างโดยปริยายแล้วเช่นกัน ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีภายใน ๗ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ หรือไปยังสำนักวิเคราะห์และตรวจสอบ กรมทางหลวง ในกรณีที่ผู้รับจ้างได้ยื่นใบรับรองคุณภาพแอสฟัลต์ร่วมกับบุคคลอื่นและทำการปูแอสฟัลต์ล่วงหน้าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบรับรองคุณภาพแล้ว คุณภาพแอสฟัลต์ยังสามารถใช้ได้หรือไม่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งการหารือกรณีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐โต้แย้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ทักท้วงหรือโต้แย้งเกี่ยวกับเงื่อนไขระยะเวลาที่ระบุในใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ แต่กลับปล่อยปละละเลยจนผู้ฟ้องคดีดำเนินการโครงการแล้วเสร็จและส่งมอบงานแล้วนั้น ปรากฏว่าผู้ควบคุมงานได้ทักท้วงเกี่ยวกับใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และเอกสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ไม่อยู่ในเวลาการดำเนินการแล้วและผู้ฟ้องคดียอมรับว่าจะนำมาใช้ในภายหลัง แต่ไม่ได้ดำเนินการ อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งแจ้งผู้ฟ้องคดีแล้วว่า ใบรับรองคุณภาพที่ผู้รับจ้างนำมามอบให้ นั้น ไม่มีการรับรองหรือลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจของผู้รับจ้างและคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทวงถามใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์จากผู้ควบคุมงาน โดยให้ประสานกับผู้รับจ้างให้นำใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์มาแสดงก่อนทำการปูแอสฟัลต์ของโครงการดังกล่าว แต่ได้รับคำตอบว่าจะนำมาใช้ในภายหลัง ซึ่งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้นำมาให้จริงแต่เป็นใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่รับรองให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น โดยที่ผู้ฟ้องคดีทราบดีว่าไม่สามารถนำมาประกอบการพิจารณาได้เพราะเหตุเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้

/ดังนั้น...

ดังนั้น คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงต้องรอผลการตรวจสอบและยืนยันจากสำนักวิเคราะห์ และตรวจสอบ กรมทางหลวง เท่านั้น จึงจะสามารถพิจารณาเบิกจ่ายค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีได้ และเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มอบหมายให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สิบเอ็ดศอก ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้าง ติดตามทวงถามไปยังสำนักวิเคราะห์ และตรวจสอบ กรมทางหลวง ถึงผลการหารือ เนื่องจากเห็นว่าล่าช้าเกินไป ซึ่งสำนักวิเคราะห์ และตรวจสอบ ได้รับว่าจะดำเนินการตอบข้อหารือโดยด่วนต่อไป คณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงมีมติเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ออกหนังสือตอบข้อหารือจากสำนักวิเคราะห์และ ตรวจสอบ กรมทางหลวง ก่อน ต่อมา สำนักวิเคราะห์และตรวจสอบ กรมทางหลวง ได้มี หนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า ไบร้รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ ที่พิพาทได้ออกให้แก่โรงงานผู้ผลิตเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่มีคุณสมบัติเป็นไป ตามมาตรฐานและข้อกำหนด โดยอายุไบร้รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์จะเป็นไปตามระยะเวลา ที่กำหนดในไบร้รับรองคุณภาพ ส่วนการบริหารสัญญาอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของ สำนักวิเคราะห์และตรวจสอบ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มอบหมายให้หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลสิบเอ็ดศอก ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้างไปขอรับคำแนะนำและคำปรึกษาจาก สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด ฉะเชิงเทราได้ให้ความเห็นว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดฉะเชิงเทรา มีหน้าที่ ตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ไม่มีความรู้ เกี่ยวกับการรับรองคุณภาพของแอสฟัลต์ แต่การดำเนินการนั้นต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ ของประชาชนโดยรวม ให้ประสานผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่ดำเนินการในด้านนี้โดยตรง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีมติให้ประสานงานกับสำนักงานแขวงทางหลวงชนบท ฉะเชิงเทรา เพื่อขอรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับไบร้รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำว่า ไบร้รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ออกให้แก่โรงงานผู้ผลิตเพื่อ จำหน่ายผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์จะเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดในไบร้รับรองคุณภาพดังกล่าว แต่จะนำไปใช้ในช่วงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการบริหารสัญญาของโรงงานผู้ผลิต ซึ่งตามปกติแล้ว แอสฟัลต์จะมีอายุการใช้งานได้ประมาณ ๑ ปี กรณีที่พิพาท ผู้ฟ้องคดีได้จ้างบริษัท สุวดี จำกัด เป็นผู้ปูแอสฟัลติกคอนกรีต ซึ่งได้ใช้ผลิตภัณฑ์ยางของ IRPC และ Raycol ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานจากกรมทางหลวงว่าได้มีการทดสอบตามมาตรฐานของกรมทางหลวงแล้ว การที่ กรมทางหลวงกำหนดให้ใช้ได้วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ นั้น

/หมายความว่า...

หมายความว่า แอสฟัลต์ที่ได้ผลิตภายในเวลาที่กำหนดดังกล่าวได้รับการรับรองตามมาตรฐานของกรมทางหลวงแล้ว ไม่ได้หมายความว่าแอสฟัลต์ดังกล่าวหมดอายุการใช้งาน เห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ผู้ฟ้องคดีใช้ในทั้ง ๖ โครงการได้ผ่านการทดสอบตามมาตรฐานของกรมทางหลวงแล้วทุกประการ คณะกรรมการตรวจงานจ้างได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบรับงานจ้างตามสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ และให้รายงานผลการตรวจรับงานจ้างเพื่อประกอบการพิจารณาเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และได้มอบหมายให้ทนายความดำเนินคดีอาญาแก่นายกองคึกการบริหารส่วนตำบลลิบเอ็ดศอกกับพวกแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้มารับเงินค่าจ้าง จำนวน ๕ สัญญา รวมสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นเงิน ๕๑๖,๐๐๐ บาท ด้วย แต่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ปฏิเสธไม่ขอรับชำระหนี้เงินค่าจ้างตามสัญญาจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะจ่ายเงินค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินค่าจ้างตามสัญญานับแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ไปจนถึงวันที่ชำระหนี้เสร็จตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองในคดีนี้ไว้ เนื่องจากตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๗ กำหนดให้ผู้ว่าจ้างต้องเบิกจ่ายค่าจ้างให้ผู้รับจ้างโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่ตรวจรับงานจ้างครบถ้วนถูกต้อง เมื่อตรวจรับงานแล้วจึงต้องจ่ายค่าจ้างภายในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยจึงตกเป็นผู้ผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป และต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จนกว่าจะชำระเสร็จ โดยถือว่าดอกเบี้ยผิดนัดดังกล่าวเป็นหนี้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระ ผู้ถูกฟ้องคดีจะบังคับให้ผู้ฟ้องคดีรับชำระหนี้เพียงบางส่วนไม่ได้ รวมทั้งไม่ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผิดนัดตามมาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๗ มาตรา ๒๒๔ และมาตรา ๓๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ชี้แจงว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เพิกเฉยในการปฏิบัติตามสัญญา แต่เนื่องจากงบประมาณเป็นเงินที่มาจากภาษีของประชาชน การดำเนินการต่างๆ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการร้องเรียนจากประชาชน หมู่ที่ ๓ ว่าถนนของอีกโครงการหนึ่งที่จ้างปรับปรุงในคราวเดียวกันเกิดการชำรุด เป็นลูกคลื่น และมีรอยแตกแยก ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มั่นใจคุณภาพของผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ผู้ฟ้องคดีนำมาใช้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อ

/ประโยชน์สูงสุด...

ประโยชน์สูงสุดของทางราชการ เมื่อผู้รับจ้างไม่ยอมรับค่าจ้าง เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้นำเงินค่าจ้างไปวางทรัพย์ ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๕ โครงการ รวมเป็นเงิน ๓,๒๖๓,๓๐๐ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ จำนวน ๓๐,๔๙๘.๑๔ บาท คงเหลือเงินที่วางทรัพย์ จำนวน ๓,๒๓๒,๘๐๑.๘๖ บาท ทั้งนี้ ได้รวมค่าจ้างของสัญญาที่พิพาทด้วย ส่วนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเมื่อมีคำพิพากษาของศาลปกครองระยองเท่านั้น และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งการวางทรัพย์เพื่อชำระหนี้ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างและเห็นว่างานจ้างเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดในสัญญาจ้าง ย่อมถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาจ้างนับตั้งแต่วันส่งมอบงานจ้างแล้วนั้นเป็นข้ออ้างที่ไม่มีเหตุผลเพียงพอให้รับฟังได้ แม้จะพบว่าการทำงานตามโครงการที่พิพาทเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดในสัญญาในด้านปริมาณงาน แต่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างยังมีข้อสงสัยว่าการทำงานตามโครงการของผู้ฟ้องคดีมีคุณภาพเป็นไปตามหลักวิชาช่างหรือไม่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการร้องเรียนจากประชาชนว่า โครงการปรับปรุงถนนลาดยางสายแยกจากถนนฉะเชิงเทรา - พนัสนิคม (๓๑๕) เข้าวัดโคกพนมดี หมู่ที่ ๓ ซึ่งได้ว่าจ้างพร้อมกับสัญญาที่พิพาท ระยะทางประมาณ ๑๔๐ เมตร เกิดการชำรุดพื้นผิวจราจรไม่เรียบ เป็นลูกคลื่น หลังจากส่งมอบงานจ้างเพียง ๗ วัน และโครงการปรับปรุงถนนลาดยางซอยพนมราบ ๕๒ หมู่ที่ ๓ แยกจากถนนสายสามก้อ - โคกพนมดี เข้าหมู่บ้าน สภาพพื้นผิวจราจรเกิดการชำรุดมีรอยแยกของถนนเป็นช่วงๆ หลังจากส่งมอบงานจ้างเพียง ๘ วัน ประกอบกับใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ผู้ฟ้องคดีนำมาแสดงต่อผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น แต่ผู้ฟ้องคดีกลับนำมาดำเนินงานในช่วงกลางเดือน เมษายน ๒๕๖๐ จึงเกินระยะเวลาที่กำหนด คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงไม่สามารถรับงานจ้างของผู้ฟ้องคดีได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ต้องนำใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่อยู่ในระยะเวลาการดำเนินการมาแสดง หรือนำวัสดุตัวอย่างชั้นผิวจราจรที่ทำการสุ่มเจาะไปทำการทดสอบหาค่าส่วนผสมจากหน่วยงานของทางราชการที่เป็นที่ยอมรับ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเบิกจ่ายค่าจ้างให้ต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า บริษัท สุวสี จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รับรองในกรณีใช้ผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ของ IRPC และ Raycol ซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานจากกรมทางหลวง

/แล้วนั้น...

แล้วนั้น เนื่องจากกรณีมีการพบการชำรุดของถนนในโครงการอื่น จึงมีเหตุให้สงสัยในคุณภาพของผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ผู้ฟ้องคดีนำมาใช้ อีกทั้ง บริษัท สุวดี จำกัด เป็นเพียงบริษัทเอกชนและเป็นบุคคลภายนอก จึงไม่มีความน่าเชื่อถือ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องใช้เวลาเพื่อประสานไปยังหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอคำชี้แนะและความเห็นเกี่ยวกับใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเข้าดำเนินการ ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบพื้นที่ที่ให้นางานให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บริหารจัดการตามห้วงระยะเวลาในสัญญาจนถึงวันส่งมอบงาน การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการเปิดถนนให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการสัญจรไปมาตั้งแต่วันส่งมอบงานจางจนถึงปัจจุบัน จึงถือว่างานจางนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้ยอมรับมอบงานจางโดยปริยายแล้วตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับถนนเกิดการชำรุดหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งขอส่งมอบงานเพียง ๗ วัน หากการปูแอสฟัลติกอนกรีตมีคุณภาพตามหลักวิชาช่างจริง เหตุใดจึงเกิดการชำรุดโดยง่าย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมิได้เพิกเฉยและเป็นผู้ผิดสัญญา อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้ามาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขผิวจราจรที่เกิดการชำรุดตลอดมา แต่ก็ไม่ได้รับการแก้ไขและแม้ว่าการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์จะไม่ได้ระบุไว้ในสัญญาที่พิพาทก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ผ่านมามุ่งเน้นงานที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์ต่อทางราชการและประชาชน ผู้ทำสัญญาจางกับผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องส่งมอบงานที่มีคุณภาพตามหลักวิชาช่าง ผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจางจึงต้องใช้ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือผลการทดสอบวัสดุตัวอย่างที่ทำการสุ่มเจาะ ซึ่งถือว่าเป็นเอกสารสำคัญประกอบการพิจารณาตรวจการจางและเบิกจ่ายเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงจำเป็นต้องรักษาผลประโยชน์ของทางราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการโดยรวม การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีนี้ได้ดำเนินการไปตามหลักความชอบด้วยกฎหมายและรักษาประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ไม่ได้เกิดจากการมีอคติ เลือกปฏิบัติ หรือกระทำโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีมีช่องทางดำเนินการหลีกเลี่ยงเพื่อมิให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายดังกล่าวได้ โดยเร่งรีบดำเนินการส่งเอกสารรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามที่คณะกรรมการตรวจการจางได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเพิกเฉย จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายตามคำฟ้อง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินค่าจางไปวางทรัพย์ ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทราเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ดังนั้น บรรดาความรับผิดชอบอันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็น

/อันปลดเปลื้อง...

อันปลดเปลื้องไปนับแต่เวลาที่ขอปฏิบัติราชการชำระหนี้ และยอมเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ได้ตามมาตรา ๓๓๐ และมาตรา ๓๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องจ่ายเงินค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์ขอใช้คำฟ้องเป็นคำคัดค้านคำให้การ และขอให้ศาลพิพากษาตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินจำนวน ๓,๒๓๒,๘๐๑.๘๖ บาท ไปวางต่อสำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อชำระหนี้ในมูลหนี้ค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๖๐, ๔/๒๕๖๐, ๕/๒๕๖๐, ๖/๒๕๖๐ และ ๗/๒๕๖๐ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินจำนวน ๒,๓๖๔,๑๘๖.๒๖ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่าย จำนวน ๒๒,๓๐๓.๗๔ บาท ไปวางต่อสำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อชำระหนี้ในมูลหนี้ค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้ขอรับการชำระหนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ผิดนัดจนกว่าจะชำระเสร็จด้วย เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ วันที่ ๑๑ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเพิกเฉยไม่จ่ายเงินค่าจ้างให้เสร็จสิ้น จึงถือได้ว่าตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้เพราะเจ้าหนี้ได้เตือนแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับชำระหนี้ ก็เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมชำระดอกเบี้ยพร้อมกับเงินค่าจ้างตามสัญญาซึ่งเป็นหนี้ประธานให้เสร็จสิ้นทั้งหมดในคราวเดียว กฎหมายไม่ให้สิทธิลูกหนี้ที่จะเลือกชำระหนี้ใดก่อนหลังซึ่งเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๒๙ เป็นผลให้เงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๖๐, ๓/๒๕๖๐, ๔/๒๕๖๐, ๕/๒๕๖๐, ๖/๒๕๖๐ และ ๗/๒๕๖๐ รวมจำนวน ๕,๖๔๙,๘๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำไปวางต่อสำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๕,๕๙๖,๙๙๘.๑๒ บาท (หักภาษี ณ ที่จ่ายจำนวน ๕๒,๘๐๑.๘๘ บาท เงินค่าจ้างคงเหลือ ๕,๕๔๔,๑๙๖.๒๔ บาท) ผู้ฟ้องคดีได้ไปรับชำระหนี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยผู้ฟ้องคดีได้จัดใช้เป็นค่าดอกเบี้ยเสียก่อนเป็นเงินจำนวน ๑๒๘,๑๘๔.๓๓ บาท แล้วจึงใช้เป็นหนี้เงินค่าจ้างซึ่งเป็นหนี้ประธานจำนวน ๕,๔๑๖,๐๑๑.๙๑ บาท คงเหลือเงินค่าจ้างอันเป็นหนี้ประธานที่ผู้ถูกฟ้องคดีค้างชำระเป็นเงินจำนวน ๑๒๘,๑๘๔.๓๓ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับชำระโดยจัดใช้เป็นดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันผิดนัดจนถึงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นเงินจำนวน ๔,๗๗๑.๒๓ บาท แล้วเอาจัดใช้หนี้เงินค่าจ้างซึ่งเป็นหนี้ประธานจำนวน ๕๑๑,๒๒๘.๗๗ บาท

/(หักคำภาษี...

(หักค่าภาษี ณ ที่จ่าย จำนวน ๔,๘๒๒.๔๓ บาท คงเหลือเงินค่าจ้างที่รับชำระหนี้ จำนวน ๕๐๖,๔๐๖.๓๔ บาท) และคงเหลือหนี้เงินค่าจ้างอันเป็นหนี้ประชาชนที่ค้างชำระ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นเงินจำนวน ๔,๗๗๑.๒๓ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระดอกเบี้ย นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีได้แถลงข้อเท็จจริงว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ นำเงินไปวางทรัพย์ ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อชำระหนี้เงินค่าจ้างตามสัญญาเลขที่ ๓/๒๕๖๐, ๔/๒๕๖๐, ๕/๒๕๖๐, ๖/๒๕๖๐ และ ๗/๒๕๖๐ รวม ๕ โครงการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๒๖๓,๓๐๐ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ จำนวน ๓๐,๔๙๘.๑๔ บาท คงเหลือเงินจำนวน ๓,๒๓๒,๘๐๑.๘๖ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นำเงินจำนวน ๒,๓๘๖,๕๐๐ บาท ไปวางเพิ่มเพื่อชำระหนี้เงินค่าจ้างตามสัญญาเลขที่ ๒/๒๕๖๐ รวมทั้งหมด ๖ โครงการ ซึ่งสำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทราแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินดังกล่าวเป็นเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๒๓๓๗๐๓๘๖ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไปแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีและคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่มีมติให้รับงานจ้างในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นเวลาประมาณ ๓๗ วัน อันเป็นการตรวจงานจ้างที่ไม่ได้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุดตามข้อ ๖๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหน่วยงานและบุคลากรที่มีความรู้ทางวิชาการเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีเคลือบแคลงสงสัย และปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ไม่ได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก แต่เป็นความรู้ที่มีอยู่นานแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ปูแอสฟัลต์ลงบนถนนจำนวนรวม ๖ โครงการ ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน คณะกรรมการตรวจการจ้างย่อมคาดหมายได้ว่าควรใช้ข้อมูลและความรู้ด้านใดสำหรับการตรวจรับงานตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีโดยคณะกรรมการตรวจการจ้างจึงสามารถแสวงหาความรู้ไว้ล่วงหน้า เพื่อนำมาใช้ในการตรวจรับงานจ้างได้อย่างรวดเร็วเพื่อให้เสร็จภายในระยะเวลาอันสมควร ไม่ใช่ทำหนังสือสอบถามไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายหลังส่งมอบงานแล้ว นอกจากนี้ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้างเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ มีสาระสำคัญว่า โครงการปรับปรุงถนนลาดยางของผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญา

/เลขที่ ๒/๒๕๖๐...

เลขที่ ๒/๒๕๖๐ ถึงเลขที่ ๗/๒๕๖๐ รวมจำนวน ๖ โครงการ มีคณะกรรมการตรวจการจ้างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีชุดเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานในเวลาเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถตรวจการจ้างให้แล้วเสร็จทั้ง ๖ โครงการ โดยใช้ระยะเวลาอันสมควรไม่เกินสามวัน คือ ภายในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๐ และผู้ถูกฟ้องคดีต้องดำเนินการวางฎีกาเบิกเงินให้ผู้ฟ้องคดีโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินห้าวันนับจากวันที่ได้ตรวจรับงานถูกต้อง คือ ภายในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้จ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันดังกล่าว จึงตกเป็นฝ่ายผิดสัญญาในข้อ ๔ ข. ของสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ และผิดนัดชำระหนี้ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปีตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับเงินค่าจ้าง จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ขอปฏิบัติการชำระหนี้โดยชอบตามมาตรา ๒๐๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรดาความรับผิดชอบอันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีนับแต่เวลาดังกล่าวเป็นอันปลดเปลื้องไปตามมาตรา ๓๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ปฏิเสธไม่ขอรับชำระหนี้เงินค่าจ้างจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะจ่ายเงินค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินค่าจ้างตามสัญญา นับแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ไปจนถึงวันที่ชำระหนี้เสร็จสิ้น จึงเป็นการบอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้โดยไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้เพียงต้นเงินของค่างานโดยไม่ชำระดอกเบี้ยผิดนัดนั้นไม่ใช่การบังคับให้ผู้ฟ้องคดีรับชำระหนี้บางส่วน แม้ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือขอปฏิบัติการชำระหนี้ในวันใด แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ปฏิเสธไม่ขอรับชำระหนี้ จึงถือว่าอย่างช้าที่สุดนับตั้งแต่วันดังกล่าว เป็นเวลาที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำขอปฏิบัติการชำระหนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยผิดนัดอีกต่อไป ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงิน ๕๑๖,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันฟ้อง (วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐) จำนวน ๒๖ วัน เป็นเงิน ๒,๗๕๖.๗๑ บาท และนับตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องถึงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ จำนวน ๘ วัน เป็นเงิน ๘๔๘.๒๒ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๖๐๔.๙๓ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินค่าจ้าง รวม ๕ โครงการ เป็นเงิน ๓,๒๖๓,๓๐๐ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ จำนวน ๓๐,๔๙๘.๑๔ บาท คงเหลือ จำนวน ๓,๒๓๒,๘๐๑.๘๖ บาท ไปวางทรัพย์

/ณ สำนักงาน...

ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งการวางทรัพย์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ย่อมเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดี นำหนี้ไปวางทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งหนี้ไว้เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้โดยชอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ค้างงานจำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ศาลจึงไม่จำเป็นต้องออกคำบังคับ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค้างงานจำนวนดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดีอีก ดังนั้น จึงให้คืนค่าธรรมเนียมศาล จากทุนทรัพย์ที่เป็นค้างงานโครงการที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง จำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ค่าธรรมเนียม ๑๐,๓๒๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าได้รับการ ร้องเรียนจากประชาชนว่าการปรับปรุงถนนลาดยางสายอื่นๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ปรับปรุงเกิดการ ชำรุด พื้นผิวจราจรไม่เรียบ เป็นลูกคลื่น และสภาพพื้นผิวจราจรมีรอยแยก นั้น ก็เป็น ข้อเท็จจริงที่ปรากฏภายหลังวันตรวจรับงานจ้าง จึงไม่อาจนำมาเป็นข้อเท็จจริงในการ ตรวจรับงานได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๓,๖๐๔.๙๓ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และคืน ค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาล ของทุนทรัพย์ จำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๓๒๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่สัญญาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ กับผู้ถูกฟ้องคดี ได้ว่าจ้างให้บริษัท สุวลี จำกัด ทำการ ปูแอสฟัลติกคอนกรีตโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีย่อมทราบดี ว่าแอสฟัลต์มีใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่หมดอายุแล้ว เนื่องจากใบรับรอง คุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ของสำนักวิเคราะห์และตรวจสอบ กรมทางหลวง ตามหนังสือ ที่ คค ๐๖๑๔๐/๓๖๘ และที่ คค ๐๖๑๔๐/๔๐๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ได้กำหนด ให้ผลการทดลองแอสฟัลต์ใช้เป็นใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ และไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลงก่อนเริ่มโครงการ ตามสัญญาจ้าง อีกทั้งผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ลงลายมือชื่อรับรองในใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในการก่อสร้างถนนกับหน่วยงาน ของราชการ ย่อมต้องทราบถึงเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฝ่าฝืนและ ผิดสัญญาสัญญาจ้าง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะไม่ได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดี

/โดยคณะกรรมการ...

โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทักท้วงถึงคุณภาพของแอสฟัลต์ดังกล่าว และประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับร้องเรียนถึงความไม่เรียบร้อย ความชำรุด หรือเป็นลูกคลื่นของถนนหลายสาย ที่ผู้ฟ้องคดีทำการปูแอสฟัลติกอนกรีต ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบการทำงานของช่างผู้ฟ้องคดี มาโดยตลอด ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ใส่ใจที่จะแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อย การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้ผู้ฟ้องคดีนำใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่อยู่ในช่วง ระยะเวลาการดำเนินงานมาแสดงพร้อมลงลายมือชื่อรับรองผลการตรวจสอบ หากไม่สามารถ นำมาได้ ให้นำวัสดุตัวอย่างชั้นผิวจราจรที่ได้สุ่มเจาะไปตรวจหาค่าส่วนผสมจากหน่วยงาน ของราชการซึ่งเป็นที่ยอมรับเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเบิกจ่ายค่าจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีกลับ เพิกเฉยไม่ดำเนินการใดๆ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังมีข้อสงสัยเรื่องคุณภาพของแอสฟัลต์ที่ผู้ฟ้องคดี นำมาปูถนนตามโครงการต่างๆ ทั้ง ๖ โครงการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีอำนาจตรวจสอบ คุณภาพแอสฟัลต์ที่ผู้ฟ้องคดีใช้ปูถนน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือไปยังหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอความเห็นเกี่ยวกับใบรับรองคุณภาพแอสฟัลต์ดังกล่าว ย่อมเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดี ที่สามารถกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินค่าจ้างจำนวน ๕ โครงการ รวมเป็นเงิน ๓,๒๖๓,๓๐๐ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ จำนวน ๓๐,๔๙๘.๑๔ บาท คงเหลือจำนวน ๓,๒๓๒,๘๐๑.๘๖ บาท ไปวางทรัพย์สิน ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อชำระหนี้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งการวางทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินจำนวน ๒,๓๘๖,๕๐๐ บาท ไปวางเพิ่มเพื่อชำระหนี้เงินค่าจ้างตาม สัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๖๐ โดยผู้ฟ้องคดีได้ไปรับเงินค่าจ้างตามสัญญาทั้ง ๖ โครงการเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว จึงยอมเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีมากแล้ว การที่ ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีโดยคณะกรรมการตรวจการจ้างดำเนินการตรวจการจ้าง ให้แล้วเสร็จทั้ง ๖ โครงการ โดยใช้ระยะเวลาอันสมควรไม่เกินสามวัน คือ ภายในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๐ จึงไม่อยู่ในวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยคณะกรรมการตรวจการจ้าง จะดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าวได้และต้องถือว่าขณะนั้นงานจ้างยังไม่แล้วเสร็จ และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ฝ่าฝืนข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๔๗ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการ

/ตรวจเงิน...

ตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา และไม่ได้ตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ปฏิบัติการชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ด้วยการวางทรัพย์สิน ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทราก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ไม่มีสิทธิใดๆ ที่จะเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระหนี้ในส่วนดังกล่าวได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้องและให้ผู้ฟ้องคดีตกเป็นผู้ผิดสัญญา

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์เพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ศาลรับเป็นคำชี้แจงเพิ่มเติมและสำเนาให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีนายมานิช สุขโขใจ นายกองัดการบริหารส่วนตำบลสิบเอ็ดศอก เป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย แต่คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ได้ยื่นต่อศาลปกครองสูงสุดกลับมีนายปิยะเชษฐ สุวรรณเนกซ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสิบเอ็ดศอก และไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี เป็นผู้ลงนาม ทั้งไม่ปรากฏว่ามีการมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนตั้งแต่ศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองสูงสุดย่อมไม่อาจรับคำอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้ หากศาลปกครองสูงสุดรับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ขอใช้เอกสารในสำนวนอันเป็นส่วนหนึ่งของคำพิพากษาที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นไว้ต่อศาลปกครองชั้นต้น และมีความประสงค์ขอใช้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีและขอแก้คำอุทธรณ์เพิ่มเติมว่างานตามสัญญาจ้างที่พิพาทอยู่นี้ ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันสัญญาจ้างเป็นหนังสือค้ำประกัน เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๒๖๙/๐๐๑๓/๖๐ จำนวน ๒๕,๘๐๐ บาท ไปมอบให้ผู้ถูกฟ้องคดียึดถือไว้เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญาจ้าง ซึ่งในขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้คืนหลักประกันสัญญาจ้างดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว และนับตั้งแต่วันที่ส่งมอบงานจ้างจนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีคืนหลักประกันสัญญาจ้างดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีการแก้ไขความชำรุดบกพร่องของงานจ้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีคืนหลักประกันสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ย่อมแสดงว่า งานจ้างไม่ได้มีความชำรุดบกพร่องในระหว่างประกัน

/ความชำรุด...

ความชำรุดบกพร่องตามสัญญาจ้าง และหลักประกันสัญญาจ้างได้พ้นจากภาระผูกพันตามสัญญาพิพาทแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามีการชำรุดบกพร่องของงานจ้าง อันเนื่องมาจากการร้องเรียนของชาวบ้าน ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่ต้องพิจารณาในประเด็นดังกล่าวแล้ว เพราะเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้คืนหลักประกันสัญญาจ้างย่อมแสดงว่างานจ้างไม่ได้เกิดการชำรุดบกพร่องตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ สำหรับคำอุทธรณ์เพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ แต่คำอุทธรณ์เพิ่มเติมดังกล่าวต้องยื่นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ วันครบกำหนดยื่นอุทธรณ์คือ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์เพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ จึงเป็นการยื่นคำอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่อาจรับคำอุทธรณ์เพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีและพิพากษาให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำชี้แจง ฉบับลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑ โดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำอุทธรณ์และคำชี้แจงฉบับลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ปรับปรุงถนนสายแยกจากถนนสายสามกอ โคกพนมดี (สามกอ ซอย ๒) เข้าหมู่บ้าน หมู่ ๒ ตำบลสิบบึงเอ็ดตอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ โดยสภาพเดิมเป็นถนนลาดยาง กว้างเฉลี่ย ๓ เมตร ยาว ๕๓๔ เมตร ปรับปรุงใหม่ ปูแอสฟัลติกคอนกรีตทับหน้า กว้างเฉลี่ย ๓ เมตร ยาว ๕๓๔ เมตร ปูแอสฟัลติกคอนกรีต หนา ๕ เซนติเมตร

/คิดเป็น...

คิดเป็นพื้นที่ปูแอสฟัลติกคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๑,๖๐๒ ตารางเมตร และปรับปรุงถนน
 ลูกรังสภาพเดิม กว้างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๕๐ เมตร โดยลงหินคลุกบดอัดหนา ๐.๑๕ เมตร
 พร้อมป้ายโครงการ ๑ ป้าย ระยะเวลาดำเนินการจำนวน ๓๐ วัน เริ่มสัญญาในวันที่ ๑๐
 เมษายน ๒๕๖๐ สิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ค่าก่อสร้างเป็นเงิน ๕๑๖,๐๐๐ บาท
 โดยผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือคำประกันเลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๒๖๙/๐๐๑๓/๖๐ เป็นเงินจำนวน
 ๒๕,๘๐๐ บาท มามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา
 และนอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ปรับปรุงถนนลาดยางสายอื่นอีก
 จำนวน ๕ โครงการ ได้แก่ สัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐
 สัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๖๐ และเลขที่ ๔/๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ สัญญาจ้าง
 เลขที่ ๕/๒๕๖๐ และเลขที่ ๖/๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ รวมจำนวน ๖ โครงการ
 โดยก่อนทำสัญญาจ้างดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ขอใช้ผล
 การออกอัตราส่วนผสมแอสฟัลติกคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีเคยใช้ในการก่อสร้างถนนให้แก่
 องค์การบริหารส่วนตำบลเทพราช อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา มาใช้กับสัญญาจ้าง
 ทั้ง ๖ สัญญาดังกล่าว ระหว่างการดำเนินการตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีได้ว่าจ้างบริษัท สุวลี จำกัด
 ให้ร่วมทำงานในส่วนของการปูแอสฟัลติกคอนกรีต โดยบริษัท สุวลี จำกัด ได้ใช้แอสฟัลต์
 ซีเมนต์ ชนิด AC ๖๐/๗๐ ที่ซื้อมาจากบริษัท เรย์โคล แอสฟัลท์ จำกัด และแอสฟัลต์อิมัลชัน
 ชนิด CRS - ๒ จากบริษัท เซลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งแอสฟัลต์ซีเมนต์ ชนิด AC ๖๐/๗๐
 และแอสฟัลต์อิมัลชัน ชนิด CRS - ๒ ได้รับใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์จากสำนัก
 วิเคราะห์และตรวจสอบ กรมทางหลวง ตามหนังสือ ที่ คค ๐๖๑๔๐/๓๖๘ และที่ คค ๐๖๑๔๐/๔๐๐
 ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ตามลำดับ โดยกำหนดให้ผลการทดลองใช้เป็นใบรับรอง
 คุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐
 ซึ่งบริษัท สุวลี จำกัด ได้ซื้อมาเพื่อใช้สำหรับก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๓๔๔ แต่ได้ขอโอน
 มาใช้ในโครงการดังกล่าว จำนวน ๙.๗๐ ตัน และ ๐.๖๕ ตัน ตามลำดับ ต่อมา เมื่อบริษัท สุวลี
 จำกัด ได้ทำการปูแอสฟัลติกคอนกรีตเรียบร้อยแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔
 เมษายน ๒๕๖๐ ส่งมอบงานและขอเบิกจ่ายค่าจ้างทั้งหมด ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว
 ในวันเดียวกัน และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างในวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐
 โดยมีความเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถตรวจรับงานจ้างได้ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจการจ้าง

/ไม่มีความรู้...

ไม่มีความรู้ทางด้านงานช่างที่เกี่ยวกับใบรับรองผลิตภัณฑ์และผลทดสอบวัสดุแอสฟัลต์ ที่แสดงว่าแอสฟัลต์ที่นำมาปูถนนได้มาตรฐานตามหลักวิชาช่างหรือไม่ ประกอบกับผู้ฟ้องคดี ได้ทำการปูยางแอสฟัลติกคอนกรีตในช่วงกลางเดือนเมษายน ๒๕๖๐ แต่ใบรับรองนั้น ใช้ได้ในระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เท่านั้น และไม่มีการรับรองหรือลงลายมือชื่อของผู้รับจ้างในใบรับรองด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่อยู่ในห้วง ระยะเวลาการดำเนินการมาแสดง หรือหากไม่สามารถนำใบรับรองมาได้ให้นำวัสดุชิ้นผิวจราจร ที่ได้สุ่มเจาะตัวอย่างไว้ไปทำการทดสอบหาค่าส่วนผสมจากหน่วยงานของทางราชการซึ่งเป็นที่ยอมรับ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ชี้แจงว่า เมื่อผู้ฟ้องคดี ทำงานที่รับจ้างเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดตามสัญญา และได้ใช้ยางแอสฟัลติก คอนกรีตที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกรมทางหลวง รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีได้เปิดถนนให้ ประชาชนใช้สัญจรแล้ว ถือว่าผู้ว่าจ้างได้รับมอบงานแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ออกใบตรวจ รับงานจ้างและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือหารือเรื่องใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ไปยังสำนักวิเคราะห์และตรวจสอบ กรมทางหลวง แต่ไม่ได้รับคำตอบชี้ชัดว่าใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่พิพาทใช้ได้ หรือไม่ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือหลายฉบับยืนยันการทำงานจ้างเสร็จสมบูรณ์และผลิตภัณฑ์ แอสฟัลต์ที่ใช้ได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว รวมทั้งทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายค่าจ้างพร้อม ดอกเบี้ยผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนกว่าจะชำระเสร็จ แต่ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ดำเนินการใดๆ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ในระหว่างการพิจารณาของ ศาลปกครองชั้นต้น คณะกรรมการตรวจการจ้างได้มอบหมายให้กรรมการบางรายไปขอ คำแนะนำและคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานแขวงทางหลวงชนบทฉะเชิงเทรา โดยได้รับคำแนะนำว่า ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ออกให้แก่โรงงานผู้ผลิตเพื่อ จำหน่ายผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ จะเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองคุณภาพดังกล่าว แต่จะนำไปใช้ในเชิงใดนั้นขึ้นอยู่กับการบริหารสัญญาของโรงงานผู้ผลิต ซึ่งตามปกติแล้ว แอสฟัลต์จะมีอายุการใช้งานได้ประมาณ ๑ ปี กรณีของผู้ฟ้องคดีได้ว่าจ้างบริษัท สุวลี จำกัด เป็นผู้ปูแอสฟัลติกคอนกรีต โดยได้ใช้ผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ของ IRPC และ Raycol ซึ่งได้รับการ รับรองมาตรฐานจากกรมทางหลวงว่าได้มีการทดสอบตามมาตรฐานของกรมทางหลวงแล้ว

/การที่...

การที่กรมทางหลวงกำหนดให้ใช้ได้ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ นั้น หมายความว่า แอสฟัลต์ที่ผลิตภายในวันที่ดังกล่าวได้รับการรับรองตามมาตรฐาน กรมทางหลวงแล้ว ไม่ได้หมายความว่าแอสฟัลต์นั้นหมดอายุการใช้งาน ต่อมา คณะกรรมการ ตรวจสอบการจ้างได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นชอบรับมอบงานจ้างทั้ง ๖ โครงการ และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปรับเงินค่าจ้าง รวม ๕ สัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๖๐ เลขที่ ๔/๒๕๖๐ เลขที่ ๕/๒๕๖๐ เลขที่ ๖/๒๕๖๐ และเลขที่ ๗/๒๕๖๐ เป็นเงิน ๕๕๖,๐๐๐ บาท ๙๕๗,๐๐๐ บาท ๕๖๒,๐๐๐ บาท ๖๗๓,๓๐๐ บาท และ ๕๑๖,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ปฏิเสธไม่ขอรับชำระหนี้เงินค่าจ้างตามสัญญาจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะจ่ายเงินค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินค่าจ้างตามสัญญา นับแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไปจนถึงวันที่ชำระเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินค่าจ้าง รวม ๕ โครงการดังกล่าว รวมเป็นเงิน ๓,๒๖๓,๓๐๐ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ จำนวน ๓๐,๔๙๘.๑๔ บาท คงเหลือ จำนวน ๓,๒๓๒,๘๐๑.๘๖ บาท ไปวางทรัพย์ ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อชำระหนี้ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งการวางทรัพย์เพื่อชำระหนี้ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินจำนวน ๒,๓๘๖,๕๐๐ บาท ไปวางเพิ่มเพื่อชำระหนี้เงินค่าจ้างตาม สัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๖๐ โดยผู้ฟ้องคดีได้ไปรับเงินค่าจ้างตามสัญญาทั้ง ๖ โครงการ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ แล้ว และศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชำระเงิน จำนวน ๓,๖๐๔.๙๓ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่คดีถึงที่สุด และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลของทนายทรัพย์ จำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๓๒๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตาม คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญาและผิดนัดชำระเงินค่าก่อสร้างให้แก่ ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และจะต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

/พิจารณาแล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดถึงต่อปี... มาตรา ๒๐๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การชำระหนี้จะให้สำเร็จผลเป็นอย่างไร ลูกหนี้จะต้องขอปฏิบัติการ ชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เป็นอย่างไรนั้นโดยตรง มาตรา ๓๒๐ บัญญัติว่า อันจะบังคับให้เจ้าหนี้ รับชำระหนี้แต่เพียงบางส่วนหรือให้รับชำระหนี้เป็นอย่างอื่นผิดไปจากที่จะต้องชำระแก่เจ้าหนี้นั้น ท่านว่าหาอาจจะบังคับได้ไม่ มาตรา ๓๓๑ บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหนี้ออกบัดไม่ยอมรับชำระหนี้ก็ดี หรือไม่สามารถจะรับชำระหนี้ได้ก็ดี หากบุคคลผู้ชำระหนี้วางทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งหนี้ไว้ เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว ก็ย่อมจะเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ได้ ความข้อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึง กรณีที่บุคคลผู้ชำระหนี้ไม่สามารถจะหยั่งรู้ถึงสิทธิหรือไม่รู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอนโดยมิใช่เป็น ความผิดของตน ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๕ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ดังนี้... (๓) โดยปกติให้ตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการ ได้รับทราบการส่งมอบงาน และให้ทำการตรวจรับให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด ... สัญญา เลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ข้อ ๔ ข. กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและ ผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้างจำนวนเงิน ๕๑๖,๐๐๐ บาท (ห้าแสนหนึ่งหมื่นหกพันบาทถ้วน) (ร้อยละ ๑๐๐ ของค่าจ้าง) เมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติงานทั้งหมดให้แล้วเสร็จเรียบร้อยตามสัญญา...

เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้รับจ้างได้ทำการปรับปรุงถนนสายแยกจากถนน สายสามก้อ โคกพนมดี (สามก้อ ซอย ๒) เข้าหมู่บ้าน หมู่ ๒ ตำบลสิบบึงเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ เสร็จแล้ว และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอส่งมอบงาน และขอเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อมีการส่งมอบงานแล้วผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องทำการ ตรวจสอบผลงานที่ทำเสร็จแล้ว คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ต้องดำเนินการตรวจการจ้าง ภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน และต้องทำการ ตรวจรับให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุดตามข้อ ๖๕ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการ พักของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า

/ภายหลัง...

ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ ส่งมอบงาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือนั้นในวันดังกล่าว ต่อมา วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกตรวจงานจ้างแล้ว แต่ไม่ตรวจรับงานจ้างโดยอ้างว่ายังมีความเคลือบแคลงสงสัยในเรื่องคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์ที่ผู้ฟ้องคดีใช้ปรับปรุงถนนเพราะใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์แอสฟัลต์หมดอายุ จึงต้องขอคำปรึกษาจากหน่วยงานราชการต่างๆ ก่อน จากนั้นคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างและมีมติรับงานจ้างเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งใช้ระยะเวลาถึง ๓๙ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน ซึ่งแม้ข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ต้องทำการตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน โดยไม่ได้กำหนดว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างจะต้องตรวจรับงานให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ วันก็ตาม แต่ก็กำหนดให้ต้องทำการตรวจรับให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจรับงานโดยใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๓๙ วัน โดยอ้างเหตุความเคลือบแคลงสงสัยดังกล่าว ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีกองช่างเป็นหน่วยงานภายในที่มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรม การก่อสร้างและงานโยธา ซึ่งสามารถให้ข้อมูลและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจการจ้างได้โดยไม่จำเป็นต้องหาหรือหน่วยงานภายนอก อีกทั้งความรู้เกี่ยวกับอายุการใช้งานผลิตภัณฑ์ของแอสฟัลต์เป็นความรู้ที่มีอยู่ก่อนแล้ว คณะกรรมการตรวจการจ้างสามารถแสวงหาความรู้ในเรื่องดังกล่าวไว้ล่วงหน้าหรืออย่างช้าที่สุดก่อนผู้ฟ้องคดีจะส่งมอบงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้โดยไม่ยาก โดยความล่าช้าดังกล่าวไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างเหตุดังกล่าวมาเพื่อตรวจรับงานภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานแล้วถึง ๓๙ วันได้ ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีจึงรับฟังไม่ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นฝ่ายผิดสัญญาตามข้อ ๔ ข. ของสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดชำระเงินค่าก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างโดยชอบแล้ว ต่อมา ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่รับหนังสือ หากพ้นกำหนดแล้วจะถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดชำระหนี้

/อันถือได้ว่า...

อันถือได้ว่าเป็นค่าเดือนให้ชำระหนี้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่เพิกเฉยไม่ชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันครบกำหนดชำระ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ในวันถัดจากวันครบกำหนดดังกล่าว คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป เพราะผู้ฟ้องคดีได้ให้ค่าเดือนแล้ว และต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละเจ็ดถึงต่อปี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับเงินค่าจ้างตามสัญญาจำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้แจ้งให้มารับชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินค่าจ้างดังกล่าวด้วย จึงเป็นการขอปฏิบัติการชำระหนี้เพียงบางส่วนซึ่งผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหนี้ ย่อมมีสิทธิที่จะมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ บอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้ดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๓๒๐ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว และถือไม่ได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็น ลูกหนี้ได้ขอปฏิบัติการชำระหนี้โดยชอบแล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดี ได้นำเงินค่าจ้างรวม ๕ โครงการ เป็นเงินจำนวน ๓,๒๖๓,๓๐๐ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ จำนวน ๓๐,๔๙๘.๑๔ บาท คงเหลือจำนวน ๓,๒๓๒,๘๐๑.๘๖ บาท ซึ่งรวมเงินค่าจ้างตาม สัญญาพิพาทในคดีนี้ (สัญญาเลขที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐) ไปวางทรัพย์สิน ณ สำนักงานบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้นำดอกเบี้ย ไปวางทรัพย์สินด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงหลุดพ้นจากหนี้ในส่วนเงินค่าจ้างดังกล่าวนับแต่วันวางทรัพย์สิน ตามมาตรา ๓๓๑ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ย ผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของค่าจ้างจำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินวันละ ๑๐๖.๐๓ บาท ($๕๑๖,๐๐๐ \times ๗.๕\% \div ๓๖๕$) นับแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าจ้างไปวางทรัพย์สิน เป็นจำนวน ๓๕ วัน (๓๕×๑๐๖.๐๓) คิดเป็นเงินจำนวน ๓,๗๑๑.๐๕ บาท และดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๓,๗๑๑.๐๕ บาท นับแต่วันถัดจากวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ อันเป็นวันวางทรัพย์สินจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่อาจพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดี ได้รับชำระดอกเบี้ยผิดนัดเกินไปจากคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิ

/ได้รับชำระ...

ได้รับชำระดอกเบี้ยผิดนัดตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นเงินจำนวน ๓,๖๐๔.๙๓ บาท

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๓,๖๐๔.๙๓ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลของทนายทนาย จำนวน ๕๑๖,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐,๓๒๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นายฤทัย หงส์สิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายชยีน แสงจันทร์

